

“Guds rike er nær.”

Jesus møter oss i dagens evangelietekst med ordene: «*Guds rike er nær.*» Luk 21,31.

Hva betyr det? Jesus taler ofte om Guds rike eller himmelriket. Guds rike er identisk med Jesus Kristus. Med Jesus har himmelriket kommet til verden. Fariseerne spør Jesus om «*når Guds rike skulle komme. Han svarte: "Guds rike kommer ikke på en slik måte at en kan se det med øynene. 21 Ingen vil kunne si: 'Se her er det' eller: 'Der er det'. For Guds rike er midt iblant dere.*» Luk 17,20-21 Det kan også oversettes med at Guds rike er inne i dere. Guds rike er usynlig for øynene, det er et troens rike og et nåderike. En kommer bare inn i dette riket ved troen på Jesus. At det kalles et nåderike er fordi de som er her er syndere som har fått tilgitt alle sine synder av bare nåde. I den gamle pakt var Guds rike knyttet opp mot Israels folk, Jerusalem og tempelet, fulgt av lover og forskrifter som ivaretok relasjonen mellom Gud og hans utvalgte folk. Men med Jesus Kristus kom den nye pakt der Guds rike er et globalt rike for alle folk og tungemål. Der Jesus Kristus er til stede der er Guds rike. Jesus sier at der to og tre er samlet i mitt navn der er han midt imellom dem. Der er Guds rike på jord.

Han er i sitt ord, han er nær i sine sakrament. Der ord forkynnes rett og sakramentene brukes i pakt med skriftens ord, der er Guds rike i funksjon. Men det er fortsatt slik at vi ikke kan se med øynene hvem som eier troen og tilhører Guds rike. Gjennom lignelser beskrives ulike sider ved Guds rike. Jesus sier at himmel rike er å ligne med en skatt eller en kostbar perle en ofrer alt for å få tak i. Jesus taler om hvor viktig det er å komme inn i dette riket og hva som gjør det umulig å komme inn. «*Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.*» Matt 6,33. For om du ikke kommer inn i Guds rike mens du lever og er i verden, så er det for seint. Derfor må du ofre alt, tid, penger, familie venner, koste hva det koste vil. Jesus kan være radikal når han beskriver hvor viktig det er. Det må koste et øye, et bein, en hånd som frister oss i holde oss utenfor. Det verste som kan skje er å gå fortapt. Derfor sier Jesus: «*Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet!*» Mark 1,15. Å vende om å tro på evangeliet er å bekjenne sine synder og ta imot evangeliet. Slik kommer en inn i Guds rike. Dette skjedde i dåpen da du ble et Guds barn ved vann og Guds ord. Da fikk du medborgerskap i Guds rike. Gjennom å høre Guds ord, bruke nådemidlene aktivt, opprettholdes troen og medlemskapet. Guds rike er et syndsforlatelsens rike.

«Guds rike er nær.»

Jesus kommer snart igjen for å hente sine. Når han kommer for 2. gang, er Guds rike synlig for alle. Han kommer som dommeren, som kongen og seierherren. «*Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med stor makt og herlighet.*» Luk 21,27 For hver dag som går er vi en dag nærmere den dag da han kommer igjen. Vi lever i en kontinuerlig adventstid i forventning om Jesu gjenkomst. I dag blir vi påminnet om at det finnes en siste dag da Jesus kommer igjen for å hente sine. Det vil skje plutselig og uventet. Det er en stor fare for at vi sover og ikke har tanke for at han kommer igjen. Dagens evangelietekst advarer oss: «*Vær på vakt og la ikke hjertet bli sløvet av rangel og drikk og dagliglivets bekymringer, så den dagen plutselig kommer over dere som en snare. For den dagen skal komme over alle som bor over hele jorden.*» Luk 21,34-35

Jesus ber oss gi akt på tidens tegn. Det er tegn i sol og måne, i naturen, rykter om krig, forfølgelser og falske lærere som bestrider sannheten og forakter Guds ord. «*Våk hver tid og stund og be om å få kraft til å komme velberget fra alt det som skal hende, og bli stående for Menneskesønnen.*» Luk 21,36

Prekenteeksten fortsetter å formane oss: «*Spenn beltet om livet og hold lampene tent!*» Luk 12,35 Vær påkledt. I orienten hadde en lange kapper på seg. Kappeliken måtte trekkes opp og festes i beltet for at en skulle være klar til arbeid, bevege seg fritt og komme raskt av sted. Vi skal være klare med lampene til å gå ut selv om det er natt. De troende er her sammenlignet med å være tjenere som venter på at herren deres kommer hjem fra selskap. «*Vær lik tjenere som venter sin herre hjem fra bryllupsfest og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på.*» Luk 12,36 Lysene skal være tent, bordet dekket og tjenerne klare til å lukke opp døren når herren deres kommer. Det kan like gjerne være kl 12.00 som kl 03.00 på natten. Dette er et bilde på at vi alle skal være beredt: «*Vær forberedt, dere også! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.*» Luk 12,40 **For Han kommer igjen. Det skjer snart!**

Som troende er vi på vandring i fremmed land. Få bryr seg om Gud og om det han har gjort for oss i Jesus Kristus. Den jul som feires av verden er ukjent for oss fordi det er en jul uten «*Ordet som ble menneske*». Vi står alle står i fare for ikke å være beredt når han kommer igjen. Peter uttrykker det slik: «*Spenn derfor beltet om livet, vær våkne, beredt i tanke og sinn! Sett håpet fullt og fast til den nåde dere skal få når Jesus Kristus åpenbarer seg.*» 1 Pet 1,13 Beltet som en skal spenne fast om livet er Gud evige ord slik vi har det i Bibelen. Det er et evig ord fordi det er sant til alle tider. «*Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.*» Matt 24,35. Guds Ord skal stå fast. Ingen skal få så tvil om Bibelen. Ingen skal få plukke i stykker Guds ord.

Vi skal alltid stå opp for Guds rene ord og vår lutherske bekjennelse. Det er å spenne beltet om livet og gjøre seg reiseklar.

Vår tid er preget av at Guds ord ikke tas på alvor, det vekker motstand og forakt. Djevelens strategi er den samme i dag som på Eva og Adams tid. Han stiller kritiske spørsmål til det som står i Bibelen. Har Gud virkelig sagt? Er han slik å forstå? Mener han det slik som det står eller kan vi ikke tolke det etter vår fornuft og inn i vår tid? Satan vil ha oss til å slakke litt på beltet så vi ikke lenger tar ordet på alvor. Men den onde fienden kan også angripe oss. Han anklager oss for feil og mangler og vil ha oss til å tvile på at vi er Guds barn. Han sender falske lærere som skal få oss til å tvile. Han gjør alt for å svekke troen på evangeliet, på Guds lam som bærer verdens synd. Han vet at Jesus er Sannheten, Veien og Livet. Derfor setter han alt inn på å få oss bort fra Kristus og hans forsoningsverk. Derfor vil det å spenne beltet om livet være det samme som å jage den onde vekk og isteden høre ordet og bruke sakramentene. Vi minnes beretningen om de 5 kloke som hadde olje og de 5 dårlige som ikke hadde olje. De som ikke hadde olje, ble stengt ute på den store dagen. De manglet oljen på lampen som var troen og Den Hellige Ånd. Troen er knyttet opp til dette at jeg hver dag har behov for syndenes forlatelse. Troen lever og ånder ved evangeliet. Vi er hele tiden avhengig av alt det Kristus har gjort for oss.

Å være våken er å være omvendt. En annen måte å uttrykke det på leser vi i Ef 2,4-10: *«Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, 5 gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger. Av nåde er dere frelst. 6 I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham. 7 Slik ville han i de kommende tider vise hvor overstrømmende rik han er på nåde, og hvor god han er mot oss i Kristus Jesus. 8 For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. 9 Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. 10 For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.»*

Å være våken er å være døpt, født på ny av vann og Ånd. Men det innebærer også at en daglig vender tilbake til innholdet i dåpen. Ikke bare sier til seg selv at en er døpt, men gjør som Luther; daglig drukner den gamle Adam. Lar loven få peke på synden og lar evangeliet male Kristus for våre øyne. Å holde seg våken er å bli bevart i denne nåden og holde fast ved det en fikk i dåpen som sin eiendom. Derfor har Gud gitt oss sitt ord, avløsningen, nattverden, prekenembetet, for at du skal bli bevart i denne nåden og være våken når han kommer igjen for å hente deg. *«Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og tar vare på sine klær, så han ikke må gå naken og vise sin skam.»* Åp 16,15 - - Her er det ikke snakk om dine egne klær, men bryllupskledningen, Jesu Kristi rettferdighet som du ble kledd opp i dåpen.

«Guds rike er nær.»

Kjære venn, oppfordringen om at vi skal være våkne er ikke en dom, men et herlig evangelium. Derfor når de siste tiders tegn varsler om at Jesus kommer igjen skal vi glede oss: *«Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet! For da skal dere snart bli satt fri.»* Luk 21,28
«Lykelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal binde opp kjortelen, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem. Ja, lykelige er de som han finner våkne, selv om han ikke kommer før i andre eller tredje nattevakt. Luk 12,37-38 Disse tjenerne er salige alt her nede. De er salige av Guds nåde. Selv er de ufullkomne syndere, sløve og utakkneilige. De fortjener ikke å bære denne ærefulle tittel. Men Gud har gjennom troen erklært dem for salige. Legg merke til at det står at Herren skal binde opp kjortelen eller spenne beltet for livet. Nå er det han som blir tjeneren, og vi hans tjenere blir gjester. Han kom til oss i en tjeners skikkelse. Vi husker Jesus som vasket disiplenes føtter. Peter ville ikke at det skulle skje. Da svarte Jesus; får jeg ikke vaske dine føtter så har du ikke del i meg. Han kom i sannhet for å tjene oss. Det gjør han også i dag. Han er her med sitt ord og sakrament og tilbyr å vaske oss rene, dvs. tilgi oss alle våre synder. Han tilbyr oss om at han vil passe på oss, spenne beltet om livet vårt og gjøre oss beredt til han kommer igjen.

Sal 8,2-5 *Herre, vår herre, hvor herlig ditt navn er over hele jorden, du som har bredt ut din prakt over himmelen! Fra småbarns og spedbarns munn har du reist et vern mot dem som står deg imot, for å gjøre ende på fienden og hevneren. Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre, månen og stjernene som du har satt der, hva er da et menneske – at du husker på det, et menneskebarn – at du tar deg av det?*

Amen